

Rejon Żółkiewski

W marcu 2008 roku podczas wizyty delegacji z Powiatu Bełchatowskiego w Żółkwi Starosta Bełchatowski i Przewodniczący Rejonowej Administracji Państwowej w Żółkwi wyrazili przekonanie do zainicjowania działań mających na celu rozwój dwustronnej współpracy pomiędzy Powiatem Bełchatowskim, a Rejonem Żółkiewskim poprzez podpisanie deklaracji o współpracy. Deklaracja została podpisana 14 marca 2008 r. przez Przewodniczącego Rejonowej Administracji Państwowej w Żółkwi - Michała Zabołockiego oraz 26 marca 2008 r. przez Starostę Bełchatowskiego Jarosława Brózdę w Bełchatowie, po uprzednim zatwierdzeniu przez Radę Powiatu w dniu 19.03.2008 r. 28 listopada 2008 roku została podpisana umowa o współpracy pomiędzy Powiatem Bełchatowskim a Rejonem Żółkiewskim.

Rejon Żółkiewski położony jest w północno-zachodniej części Obwodu Lwowskiego, jest to rejon podmiejski i przygraniczny. Swoje bogate, naturalne i rekreacyjne walory zawdzięcza geograficznemu położeniu na granicy przyrodniczych regionów: Karpat, pasma Roztocza, Polesia oraz Podola. Rieczna sieć rejonu należy do zlewni rzeki Bug. Wśród wzniesień Żółkiewskiego Roztocza można odnaleźć malownicze i różnorodne krajobrazy. Szczyty Roztocza - Garaj obok Żółkwi, Pobija w pobliżu Kruchowa, Wołkowica obok Rawy Ruskiej, Szklana obok Nowej Skwariani oraz Kamienna obok Fajnej, dają możliwość oglądania wspaniałych panoram. Bardzo malownicze są wąskie, podobne do litery U doliny rzeki na północnym krańcu Roztocza, w okolicy Fajnej, Mokrotnia, które niczym nie ustępują karpackim krajobrazom. Rejon Żółkiewski liczy 108 tys. mieszkańców, powierzchnia wynosi 1.294 km².

Samo miasteczko Żółkiew położone jest 30 km na północny zachód od Lwowa nad rzeczką Świnia, dopływem Raty. Żółkiew powstała w miejscu, gdzie od XIV wieku istniała wieś Winniki. Swoją nazwę zawdzięczała rodzinnej wsi Żółkiewskich znajdującej się w ziemi chełmskiej. W 1560 roku wraz z kilkoma innymi wsiami przypadła ona w udziale Stanisławowi Żółkiewskiemu. Hetman wybudował tam zamek obronny, a w 1603 roku uzyskał przywilej lokacyjny. Gdy rok 1620 przyniósł zagładę męskiej linii rodziny Żółkiewskich w czasie nieszczęsnego odwrotu po bitwie pod Cecorą Żółkiew znalazła się w rękach wojewody ruskiego Jana Daniłowicza, którego córka Teofila została żoną

Jakuba Sobieskiego. Ich syn, Jan Sobieski, późniejszy król Rzeczypospolitej, od 1661 roku samodzielny właściciel Żółkwi nie szczędził sił i środków na jej rozbudowę.

Liczba mieszkańców: 109 200 osób

Powierzchnia: 1295 km²